

सम्बुद्धान्मनोनामादेशपर्यन्तम् अक्षकगोल ! यजमानस्य
पितरक्षकशर्मज्ञवनेनिष्ठेति रेखायामूलमध्यायप्रदेशेषु
दक्षिणसंख्यमवनेजनं कार्यम् । अग्रेषु देवानां होमः
कनिष्ठिकाप्रदेशेन मनुष्याणाम्, उद्धरणं परिवेषणापर-
पर्यायम् अङ्गुष्ठप्रदेशेन्योरन्तरालमेव पितृणां परिशिष्यते
अत इदमाह अपसव्यमिति कर्कः । “अवनेज्य पूर्ववक्षीविं
विष्णुं स नमो व इत्यञ्जलिं करोति” कात्या० श्रौ० १५।
निजेः शुद्धार्थकस्य णिच अवनेज्यतीति । अवनेज्येति
प्रयोग इति बोध्यम् । शोधनपरत्वे नेनिष्ठ्यादिति
अवनेजने च न तन्तता यथाह ऊन्दोगप० “अध्यो
ऽध्योदके चैव पिण्डदानेऽवनेजने । तन्तस्य विनिष्ठितिः
स्यात् स्तथावाचन एव च” अवनेजनशब्दे ४२६ पु० कृत्य
प्रदीपोक्तं माहपचीयायनेजनविधानं ऊन्दोगेतरविषयम्
अन्यत्रेदिनामाभ्युदयिकादिविषयश्चेति बोध्यम् ।

निरु+निःशेषेण व्याख्येयं शोधने “पात्राणि निर्योनिकानि”
यत० ब्रा० १।१।१।२ “पात्राणि निर्योनिके” तैत्ति० श्रु० ।
“अट्टमङ्गिनिर्णयितं यच्च वाचा प्रशस्यते” मनुः “तोय-
निर्णयितपाणिः” रघुः “तेषामपेतदृष्ट्यानां निर्णयितानां
शुभात्मनाम्” भा० शा० २७। अ० ।

णिट् सञ्चिधाने अक० निन्दने सक० भ्वा० उभ० सेट् ।
नेदति-ते प्रथेदति-ते । अनेदीत् अनेदिष्ट निनेद निनिदे ।
णिट् कृत्यने भ्वा० पर० सक० सेट् इदित् । निन्दति प्रणि-
न्दति अनिन्दीत् । क्तु वा णत्वमिति पाणिनिः ।
सर्वत्र वा णत्वम् सुम्भ०

“निनिन्द रूपं हृदयेन पावती” कुमा० । “निन्दन्तव
शामर्यम्” गीता । “अनिन्द्रं निन्दते यो हि”
भा० व० २५२ अ० । आर्षस्तु । “न निन्दा निन्द्रं
निन्दति किन्तु विधेयं ज्ञौति” भीमांसा ।

णिल्ल डुबो धे तदा० पर० सक० सेट् । निवति प्रणिवति ।
अनेवीत् निनेव ।

णिव सेके भ्वा० पर० सक० सेट् । इदित् । निवति ।
अनिनीत् । निनिव । [अनेशीत् निनेय ।

णिश सभाधौ भ्वा० पर० सक० सेट् । नेशति प्रवेशति
णिव सेके भ्वा० पर० सक० सेट् । नेषति प्रवेशति अनेवीत् ।
निनेष ।

णिस चुम्बने अटा० आत्स० सक० सेट् इदित् । भित्तिं प्रथिक्ते
अनिष्ठित निनिषे । क्तु वा णत्वमिति पाणिनिः ।
सर्वत्र वा णत्वम् सुम्भ० । निषे इत्तच्छब्दं न व० भट्टिः ।

“अभि क्षुचः क्रमते दक्षिणावत्ये वा अस्य धाम प्रथमं
इ निषते” अ० १।१४४। “अभि स्वरन्ति बहवो मनोविष्णो
राजानमस्य भुवनस्य निषते” ६।८५।१

णी प्रापथे भ्वा० उभ० द्विक० अनिट् । नयति प्रणयति
अनेवीत् । प्रधाने कर्माणि चादयः । अजा पामं नीयते ।
अनेष्ट निनाय निनयिष्य निनेष निन्ये नेता न्ये प्रति ते
नेतव्यः । नेयः नीतः नीतिः नीत्वा विनीय ।

“सर्वान्नेष्टामि वः सदा । हजिनात्तारयिष्यामि” भा०
आ० ६०५२ श्रु० । “गमनाय मतिं चक्रो ताश्चैनं निन्यु-
रङ्गनाः” रामा० बा० ६ अ० । “नयिष्यामि च वाहि-
नीम्” रामा० ५।६१ अ० । आर्ष इट् । “देवेन
किलयस्यार्थः स नीतोऽपि विपद्यते” भा० वि० २० अ० ।
यापने च “मिनाय सात्यर्धहिमोत्किरानिवाः । सहस्र
राज्ञीरुदवास्तत्पराः” कुमा० ।

सम्मानने आत्स० “शास्त्रे नयते शास्त्रस्यं सिद्धान्तं शि-
चेभ्यः प्रापयतीत्यर्थः तेन च सम्माननं फलितम्” सि० कौ०
ज्ञाने निषये आत्स० । “तत्त्वं नयते मिथिनोति” सि० कौ०
अति+अतिक्रम्य नयने । “न स्वर्गं लोकमतनयेत्” छा० उ०
वि+अति अपवाहने सक० । “व्यतिनीय कालस्यपसदां
चतुर्थम्” आद्या० श्रौ० १२।८।१५ । “व्यतिनीय अपोह्यं नारा०
अनु+आभीष्टप्रवेशनाय सान्त्ववाक्यादिप्रयोगे सक० । “भवतो-
ऽनुमयाभ्येवं पुकुराज्येऽभिप्रिच्यताम्” भा० आ० ८४ अ० ।
“प्रणिपातेन सान्त्वेन दानेन च महायथाः । ऋत्विजो-
ऽनुमयासास” भा० आ० २२३ अ० । आर्ष आहः ।
“अनुनीता त्वमकाभिचरं सान्त्वेन मैथिलि” रामा०
शु० २५ अ० ।

अप+अपहरणे अन्यत्रनयने “यत्त संसप्तकाः पाथंमपनिष्कू-
रणाजिरात्” भा० आ० ५२० श्रु० ।

अभि+२६२ पु० अभिनयशब्दोक्तार्थे सक० । “गीतानि
रस्याणि जगुः प्रकृष्टा कालाभिनीतानि मनोहराणि”
हरि० ८४४८ अ० । “तदुक्तमभिनीयाभिमुक्तैः” वेदा० भा०
आभिमुष्येन नयने च । “बहु शरं ज्यामभिनीयमानम्”
भा० व० ७६६ श्रु० । प्रधाने कर्माणि शानच् ।
अव+अधोनयने । “मन्ये सम्पातमवनयेत्” छा० उ० ।
“इतोपे अतिमयनीतसृजिन्यथुः” अ० १।११६।८ ।

आ+दूरस्थस्थानिकमापथे । “दूरादिन्द्रमनवचा सतेन” अ०
७।२१२ “रथमन्वानयस्यो सुपर्णो विष्णुतकेतनम्” भा० श्रु०
१४७ अ० । “पुलीयता तेन वराङ्गनाभिरागाय शिष्टान्